

EKONOMIE

- Co to je makroekonomie?
 - zkoumá chování dílčích subjektů trhu
 - zkoumá ekonomiku jako celek
 - zkoumá podstatné složky ekonomického problému
- Rozhodující složkou příjmové stránky státního rozpočtu jsou
 - mandatorní výdaje
 - cla
 - daně
- Jak byste definovali kapitál?
 - prvotní výrobní faktor, je to především lidská činnost
 - druhotný výrobní faktor, který je výsledkem předchozí výroby a nebyl vyroben pro bezprostřední spotřebu, ale proto, aby se stal výrobním faktorem
 - prvotní výrobní faktor, který je produktem přírody...ale není volným statkem, protože jeho množství je omezené
- Která země z této nabídky není členem Evropské měnové unie?
 - Dánsko
 - Finsko
 - Řecko
- Jak se jmenoval člověk, který se zabýval dělníky v profesu práce, dělal rozbor pohybu dělníků, snažil se zrytmizovat práci a odstanit zbytečné pohyby. Dělal tzv. pohybové studie.
 - Gilbreth
 - Elton Mayo
 - F. W. Taylor
- Daň z příjmů není z(e)
 - zahraničních osob
 - právnických osob
 - fyzických osob
- Jaký je nejhlavnější úkol ČNB?
 - péče o stabilitu měny (inflace)
 - růst HDP
 - dohled nad bankami
- Která mezinárodní organizace z těchto tří je universální?
 - OECD
 - UNICEF
 - OSN
- Kdy vzniklo Evropské hospodářské společenství (EHS) - dnešní EU...?
 - 24.3. 1952
 - 24.3. 1957
 - 24.3. 1962

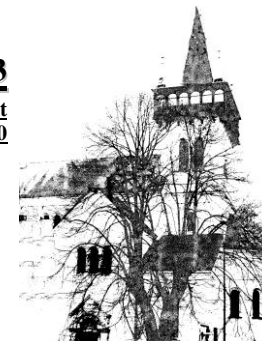
1 - b / 2 - c / 3 - b / 4 - a / 5 - a / 6 - a / 7 - a / 8 - c / 9 - b

HŘIVNA

2013 / 01

leden 2013

www.farnost.semily.net
administrátor farností - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele v Semilech (KO), v kapli na faře v Semilech (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 7.1.2013 do 20.1.2013

den		hod.	úmysl
07.01.	pondělí	-----	
08.01.	úterý	KA 16:30	dětská bohoslužba
		KA 18:00	za \dagger Kamilu
09.01.	středa	KA 8:00	na úmysl dárce
10.01.	čtvrtek	KA 8:00	za \dagger Miloslava Lesáka a za požehnání pro Ludmilu Lesákovou
11.01.	pátek	KK 10:00	bohoslužba podle misálu z r. 1962
		KA 18:00	za \dagger Vendelína a Kristinu
12.01.	sobota	KA 18:00	za syna Miroslava a jeho rodinu
13.01.	neděle	SVÁTEK KŘTU PÁNĚ	
		KO 8:30	za \dagger Jiřího Kocourka
		TT 10:00	na úmysl

den		hod.	úmysl
14.01.	pondělí	-----	
15.01.	úterý	KA 18:00	za \dagger Františka Béma
16.01.	středa	KA 8:00	za \dagger Jana, Annu a děti
17.01.	čtvrtek	KA 8:00	za farní společenství
18.01.	pátek	Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů	
		KA 18:00	za uzdravení rodových kořenů
19.01.	sobota	DD 13:30	za farní společenství
		KA 18:00	za uzdravení nemocné Olgy
20.01.	neděle	2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
		KO 8:30	za \dagger členy rodiny Udatných
		TT 10:00	na úmysl
		CH 15:00	na úmysl

SVATÝ ANTONÍN VELIKÝ (17.1.)

(251?–356) byl jedním ze zakladatelů mnišství, rodem Egyptan. Jeho rodiče byli urození a bohatí, a protože byli křesťané, byl i Antonín vychován jako křesťan. Když mu bylo okolo dvaceti let, rodiče zemřeli a přenechali mu správu jejich majetku.

Když jednou na cestě do kostela Antonín přemýšlel nad tím, jak apoštolové všechno opustili a následovali Ježíše, vstoupil dovnitř a slyšel čtení z evangelia o tom, jak Pán říká boháči: „*Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek a rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě!*“ Proto se rozhodl svůj majetek rozdat, svou sestru svěřit na vychování do Parthenonu a začít žít asketickým životem.

Antonín začal se životem poustevníka krátce před rokem 270. Zdá se však, že měl své předchůdce. Životopis svatého Antonína, jehož autorství se připisuje Atanášovi, ozřejmuje, že Antonín nebyl prvním poustevníkem. Atanáš nám vypráví, že když Antonín pocítil povolání k duchovnímu životu, zřekl se zděděného majetku, vyhledal věkovitého svatého muže, který žil jako poustevník na okraji vesnice, a svěřil se do jeho vedení; v tomto období jeho školení v askezi mu pomáhali jiní vyznavači samotářského života, kteří žili v jeho kraji. Antonín byl dědicem již zavedené asketické tradice.

Při pronásledování křesťanů za Maxima Daia opouští Antonín samotu a angažuje se v Alexandrii pro nespravedlivě pronásledované. Sám Antonín toužil být mučedníkem, ale Pán ho prý chránil, aby se stal učitelem mnohých v asketickém životě. Po návratu na poušť zintenzivnil svůj asketický život.

MINIMÁLNÍ INVESTICE PRO DOBRou MODLITBU

Někdy se rozhodneme, že začneme vážně s pravidelnou modlitbou. Dokonce pokročíme tak daleko, že překonáme všechny fyzické překážky a návnady, uděláme si skutečně čas, vytáhneme Písmo, dopravíme se na místo vhodné k modlitbě, zasedneme nebo zaklekneme – a následující půlhodinu strávíme v naprosté bezbožném klímbání.

K dobré modlitbě přitom chybí z naší strany třeba jen maličkost – nevhodná poloha, nedostatek vnitřního sebezáporu nebo minimální představa o tom, jak se vlastně chci modlit. Vhodná modlitební poloha je detail, v němž bychom mohli investovat nejspíše, ale protože mnozí jsme dneska alergičtí na všechno, co zavání řádem, ani nás to možná nenapadne.

Zůstat při ranní modlitbě ležet v posteli nebo zaujmout polohu oblíbeného „klubíčka“, u většiny lidí znamená, že do dvou minut znova usnou spánkem spravedlivých, i když v jinou denní dobu by se jim takto modlilo třeba výborně. A naopak, člověk s bolavou páteří či kolenem, který se pokouší o modlitbu vkleče, navíc v lavici, z nichž většina je řešena jako důmyslná anatomická mučidla, bude pravděpodobně celou dobu meditovat o tom, jak dlouho se to dá ještě vydržet.

Ano, někdy je lepší pohodlně se usadit do křesla, ale jindy je dobré alespoň na chvíli zase vstát, případně i zvednout ruce k nebi nebo při modlitbě chodit sem a tam – zkrátka cokoli, co člověku pomůže opravdu se modlit, nejen relaxovat.

Lenoch investuje, ale ne dost. K dobré modlitbě často chybí i jiná maličkost, méně nápadná, a přitom podstatnější než vnější poloha – špetka vnitřního sebezáporu nezbytného pro vejítí do Boží přítomnosti: učinit rozhodnutí, že teď se skutečně CHCI

modlit, a vyvinout trochu úsilí k zastavení chaotického toku myšlenek a zaměření pozornosti na Boha, k vědomému prolomení se do Boží přítomnosti. Kdo to zkusil, ví, že většinou to nejde úplně samo a úplně snadno.

Někdo překoná i tohle úskalí v modlitbě, ale ani ne za půl minuty jeho modlitba končí v roztržitosti. Často jenom proto, že nemá ani rámcovou představu o tom, jak daný čas naplnit, jak se bude modlit. Dobrých a praktických knih o modlitbě existují ale naštěstí celé stohy. Tady šlo jen o to ukázat, v kterých detailech nám lenost může v praxi zneškodnit naše dobrá předsevzetí.

(podle Kateřiny Lachmanové)

OD MARIE SE UČÍME, KDE NALÉZAT RADOST

Důležitá slova se vždycky rodí z ticha

Od Marie se učíme, kde lze nalézt pravou radost. Ta její pramení z toho, že klidně a tiše naslouchá slovu Božímu. Je tichá, protože naslouchá. Jak bychom mohli naslouchat, kdybychom bez přestání mluvili? Jak bychom vůbec mohli Bohu rozumět, kdybychom bez ustání hlučeli? Důležitá slova se vždycky rodí z ticha.

Před zvěstováním naslouchala Maria slovu Božímu, jež se předčítalo v synagoze. Po zvěstování naslouchá zcela odlišným, novým způsobem. Nosí Slovo v sobě, to Slovo, jež shrnuje všechna slova Boží. Svým způsobem právě její intenzivní naslouchání umožnilo Slovu, aby se v jejím těle vtělilo.

Něco podobného se může stát i nám. Slovo se může zrodit i z nás, ale pouze budeme-li milovat ticho a naslouchat tak jako Maria.

(podle W. Stinissena)

O JEDNOTĚ CÍRKVE

Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje. (Ef 4,1-3)

Kdosi srovnal důležitost jednoty církve se životem včely. Jak tomu rozumím já, tak včely nemohou žít izolovaně. Vždy chováme včely ne včelu. Když izolujeme včelu, tak jí můžeme jí dát tu nejpříhodnější teplotu, dostatek vody a krmiva, ale včela zemře za dva nebo tři dny. Existuje něco ve včelím společenství, co udržuje jednotlivé včely naživu. Můžeme tedy chovat včely, ale ne včelu.

V určitém smyslu to také platí pro církev. Jeden z hlavních zdrojů naší síly je naše jednota. Jestliže nejsme plní života v našem svědectví, jak bychom měli být, je to pravděpodobně tím, že pouta naší lásky nejsou tak silná, jak by měla být. Musíme společně žít skutečně živé společenství.

Bože, prosím, neustále mi připomínej potřebu studovat a sdílet se svými bratry a sestrami ve společenství víry, Amen.

(Ron Newhouse)

PASTÝŘSKÝ LIST BISKUPA JANA BAXANTA **PRO NOVÝ ROK 2013**

Drazí bratři a sestry v Kristu,

se vstupem do nového roku, jubilejního, cyrilometodějského vás všechny zdravím ve jménu Páně s ujištěním, že každému z vás ze srdce přeji, na přímluvu Matky Boží, hojnost Božího požehnání. Svatí bratři Cyril a Metoděj byli přáteli Panny Marie, opravdovými křesťany, a proto i ve své době účinnými nástroji v Boží ruce.

V uplynulých dvou letech jsme si jako křesťané připomínali, nám tak vlastní, dvě „rodné sestry“, totiž křest a biřmování, a uvědomili jsme si svou křesťanskou důstojnost a křesťanskou dospělost. Letos se nám nabízí příležitost k obnově našeho vztahu k Eucharistii, k posílení křesťanské opravdovosti.

Připomeňme si, co všechno pro nás živá přítomnost Ježíše Krista ve svátosti Eucharistie znamená: jako hladovějící - toužící - očištění svátostí pokání se sytíme vskutku životodárným pokrmem. Přejme tuto posilu všem, našim dětem při jejich zrání a dospívání, i starším a nemocným, putujícím nelehkými úskalími pozemského života.

Ježíš je posila všech. A v našich svatostáncích je přítomný pro všechny. Nemůžeme tam živého Ježíše nechat odpočívat v osamění a Jeho dům ponechat trvale uzamčený. Společnými silami ve farních společenstvích se svými duchovními správci hledejme cesty, jak zpřístupnit naše kostely a přiblížit svátostného Krista i těm, kteří projevují zájem o hodnoty, nám křesťanům tak drahé.

Eucharistická meditace, ke které vás, drazí bratři a sestry, vybízím, má své pokračování v praxi křesťanského života, zvláště v Roce víry, nedávno vyhlášeném papežem Benediktem XVI. Vroucí osobní zbožnost každého z nás, hluboká víra a radostně prožívané přátelství s Kristem, propojme s opravdovostí svých skutků, křesťanského svědectví.

Jak? Ke všem našim každodenním činům, slovům i myšlenkám pozvěme Ježíše. Co ob stojí před Ním, ob stojí i před lidmi. Jestli kdy lidé něco skutečně důležitého postrádali a současně po tom toužili a od nás,

křesťanů, očekávali, pak je to právě věrohodnost, věrohodné svědectví. Vzájemně se, prosím, v tomto utvrzujme!

Drazí bratři a sestry, chci vás též informovat o jednom, a jistě nikoliv jediném praktickém dopadu snad již dokončeného zákona o částečném majetkovém narovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, tedy i litoměřické diecéze.

Naše diecéze rázem nezbohatne, protože mnoho toho nemá, co by jí bylo vráceno, ale není ani chudá. Je dostatečně bohatá na dědictví našich předků a může být ještě bohatší na naše ryzí vzájemné vztahy. Mezi ně patří i solidarita. Solidární jednání není jakési nouzové východisko, ale je to ušlechtilé a zodpovědné jednání pravé lásky.

Je to projev dobré vůle dělit se s druhými i o to málo, co je v evangeliu nazýváno „vdoviným grošem“. Přeji si a ustanovuji proto, abychom se od začátku letošního roku prostřednictvím Fondu solidarity litoměřické diecéze v duchu vzájemné křesťanské pozornosti zřekli onoho „biblického desátku“, tedy desetiny z farních sbírek a některých dalších příjmů a velkoryse jej nabídli druhým, konkrétně pro potřeby na území celé naší diecéze, tedy ve prospěch těch, kteří jsou ještě chudší než my sami.

Jsem přesvědčen, že toto vskutku křesťanské smýšlení a ochota jsou činem naplňovat, budou jednou ze solidních odpovědí těm, kteří by, nepoučení, snad chtěli katolickou církev v naší zemi považovat za sobecký hrabivý spolek. Děkuji vám za vaše pochopení.

Kéž vás, vaše drahé a blízké, vaše rodiny na přímluvu Matky Boží Panny Marie a svatých Cyrila a Metoděje po celý rok a vždycky provází požehnání Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

Váš biskup Jan